

АВТОБІОГРАФІЯ

**Я ГОНЧАР Петро Іванович, Заслужений діяч мистецтв
художник, історик-музеєзнавець**

Народився 30 червня 1949 року в с.Лип'янка Шполянського р-ну Черкаської обл. З 1961 року проживаю в м.Києві.

Протягом 1961 – 1967 рр. навчався в Республіканській художній середній школі.

У 1967 – 1970 рр. навчався в Київському державному художньому інституті.

З 1972 до 1993 року працював художником у Київському комбінаті монументально-декоративного мистецтва.

З 1987 року беру участь у виставках станкового живопису в Україні та за кордоном.

З 1988 року – член творчого об'єднання "Погляд".

З 1992 року належу до творчого об'єднання "Братство прп. Аліпія".

З 1992 року – член Національної Спілки художників України.

З 1993 року – директор Музею Івана Гончара (з 2009 року – Національного центру народної культури "Музей Івана Гончара").

Протягом 1995 – 2000 рр. навчався в Київському національному університеті культури і мистецтв

КУРАТОР ПРОЕКТІВ::

1994- "Gallery 37", Чикаго, США.

1995-Музей демократії , м.Берлін, ФРН. Виставка-аукціон

1999 -Виставка "Кольори України" – Музей Людини, Париж, Франція.

2002 -Мистецька виставка, Прага, Чехія

2004 -Постійно діюча експозиція Музею Івана Гончара

2004-2020- Виставкова діяльність Музею Івана Гончара

2012-"Український наїв" Софія Київська

2015-" Вікна" Мистецький Арсенал

2017-"Чисте мистецтво" Мистецький Арсенал

Автор колекції наївного малярства Музею Івана Гончара

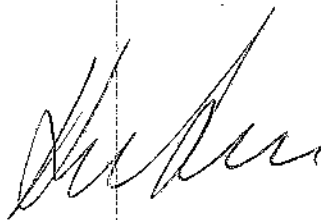
ВИСТАВКИ:

1990 Республіканська художня виставка. Будинок художника, м.Київ.

Виставка українського мистецтва. Швеція

- 1991 **“Відродження”**. Бієнале українського образотворчого мистецтва. Львівська картинна галерея, м.Львів
- Виставка художників України**. Чехословаччина, м.Прага
- “Шлях” – “Погляд”**. Виставка творчих об’єднань. Музей Т.Г.Шевченка, м.Київ. Львівська картинна галерея, м.Львів
- “Єдність”**. 100 українських митців світу – 100-річчю українських поселень в Канаді. Національний художній музей, м.Київ
- 1992 **“Причастя”**. Виставка братства прп. Аліпія. Будинок вчителя, м.Київ
- 1993 **“Різдво”**. Виставка братства прп. Аліпія. Український Дім, м.Київ
- “Імпреза 93”**. Міжнародне бієнале, м.Івано-Франківськ
- “Великдень”**. Виставка братства прп. Аліпія. Український Дім, м.Київ
- “Біля яблуні”**. Виставка братства прп. Аліпія. Національний художній музей, м.Київ
- “Хутір”**. Виставка Національної Асоціації Митців. Національний художній музей, м.Київ
- 1993 **“Українська майстерня”**. Галерея “Київ”, м.Київ
-
- 1994
- 1994 **“Пречиста”**. Виставка братства прп. Аліпія. Український дім, м.Київ
- “Світовид”**. Виставка київських художників. Галерея “Київ”, м.Київ
- Виставка-аукціон**. Музей демократії, м.Берлін, ФРН
- 1995 **Міжнародний Конкурс картин за Програмою Розвитку ООН**. Представництво ООН в Україні, м.Київ
- “Пан-Україна”**. Друге міжнародне бієнале українського сучасного образотворчого мистецтва. Панукраїнська галерея Дніпропетровської організації СХ України, м.Дніпропетровськ
- 1997 **Міжнародний артфестиваль**. Галерея “Лавра”, м.Київ.
- Барви творчості: Петро Гончар, Олександр Мельник, Володимир Онищенко**. Галерея “Лавра”, м.Київ
- 2001 **Виставка до 10-річчя мистецького об’єднання “Світовид”**. Національний музей Тараса Шевченка, м.Київ
- Виставка до 10-річчя Незалежності України**. Галерея “Лавра”, м.Київ
- 2002 **Мистецька виставка**. Чехія, м.Прага
- Мистецька виставка**. Національний музей-архів літератури і мистецтв України, м.Київ
- 2004 **Мистецька виставка “350 років по тому”**. Будинок художника, м.Київ

- 2011 Виставка "Великий перевіз. Резиденція". Галерея "Лавра", м.Київ
- 2013 Виставка "IV Fine Art Ukraine". Мистецький Арсенал, м.Київ
- 2013 Виставка "Велике і величне". Мистецький Арсенал, м.Київ

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, overlapping loops and lines, positioned in the upper right quadrant of the page.

Мотиваційний лист

Я, Петро Гончар, маю бажання продовжувати розбудовувати Національний центр народної культури «Музей Івана Гончара» на посаді генерального директора, задля збереження української культурної спадщини.

Музей Івана Гончара має особливу історію з-поміж інших державних інституцій, оскільки створений на базі приватної колекції, яку збирав власним коштом і за власним баченням Іван Гончар. Їй зараз, вже 30 років поспіль, поповнює власним коштом наша родина. Проте, усе зібране я та мої рідні передаємо у державний фонд музейної спадщини, що, на мою думку, має стати запорукою надійності у збереженні та відкритості для суспільства його спадщини. За час існування музею як державного, ми подвоїли збірку, яка зараз налічує понад 30 тис. одиниць збереження, і маємо бажання продовжувати цю справу.

За час роботи в музеї залучено багато молоді до музейної команди, яка сповнена любов'ю до традиції і має бажання розбудовувати та розвивати сучасний музей. У відповідь на вимоги часу створюємо сучасні продукти, розвиваємо онлайн-формати виставок, концертів та інших подій. Нам вдалося вибудувати Музей Івана Гончара відкритим середовищем, яке своєю збіркою та діяльністю притягує фахівців, митців, науковців, меценатів, лідерів думок, у співпраці з якими створюємо екологічний простір для пізнання української традиційної культури, розвиваємо діалог з традиційними культурами світу, народжуємо культурні інновації. Музей зберігає консервативну культуру, але поруч з тим є сучасною інституцією, яка відчуває і чутливо реагує на культурне сьогодення, на історичний контекст країни, на зміни і виклики.

Командою музею створено Стратегію розвитку 2020–2025, щоб окреслити функції і завдання установи в новій реальності України та світу. Вона має назву «Жива традиція». Визначено цілі та завдання як зберігати та інтегрувати в сьогодення спадщину, як зробити її доступною для суспільства і зацікавити нею молодь та дітей, як забезпечити її спадкоємність і розвиток. Вже розпочали роботу з реалізації стратегії.

Я відчуваю свою відповідальність на важливому етапі реконструкції музею та його постання в оновленому змісті бути його керівником, щоб зберегти закладені батьком і мною засади, на яких формувався музей, і закласти їх у фундамент модернової інституції зі збереження української культурної спадщини. На разі завершена робота над проектом реконструкції і вже в наступному році маємо розпочати ремонтні роботи. Маю бажання і готовність весь накопичений досвід та

своє творче бачення вкласти в створення нової експозиції, яка має стати візитівкою Києва, душею України і відкриттям для світу.

Переконаний, що традиційна культура сьогодні як ніколи актуальна. Це спільний єдинальний культурний ґрунт українців, який зберігає цілісність народу і забезпечує його повноцінне існування й розвиток.

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, connected strokes, positioned to the right of the main text block.

Київському міському голові
Володимиру Кличку

Рекомендація

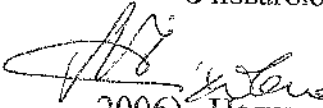
В зв'язку з виборами генерального директора Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара» звертаюсь до Вас, шановний пане Голово, врахувати, при обранні керівника широко відомого в Україні і за межами нашої держави науково-дослідного і культурно-освітнього закладу, значний особистий внесок у його розбудову, високу кваліфікацію та високий творчий потенціал Петра Івановича Гончара – багатолітнього керівника цього унікального осередку культури.

До роботи із створення та розвитку «Музею Івана Гончара» він долучився практично ще з раннього молодого віку, адже цей нині знаний у світі заклад було створено на базі приватної колекції Івана Гончара – народного художника України, лауреата Шевченківської премії, відомого скульптора і зберігача української національної спадщини, у родині якого виховувався Петро Іванович. Отримавши системну освіту у Республіканській художній середній школі імені Тараса Шевченка, Київському державному художньому інституті (нині – Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури) та Київському національному університеті культури і мистецтва Петро Гончар здобув високе професійне визнання як своєю особистою майстерністю, так і активною участю у творенні нового українського образотворчого мистецтва, насамперед, як майстер монументально-декоративного мистецтва і живопису. А з 1993 року він майже три десятиліття незмінно очолює Український центр народної культури «Музей Івана Гончара», який 2009 року отримав статус Національного.

Можна сміливо стверджувати, що на цій високій посаді Петро Іванович проявив усі свої найкращі професійні якості та людські чесноти як талановитий митець, організатор креативних заходів всеукраїнського і міжнародного значення, менеджер культури, відданий родинній традиції захисник національної спадщини, авторитетний експерт та популяризатор українського народного мистецтва. Практично всі із його авторських проєктів становлять значну академічну та методологічну цінність і уже увійшли до історії українського музейництва кінця ХХ – початку ХХІ століть. Особливої уваги та визнання успіхів Петра Івановича заслуговує розбудований ним - разом із його колегами на базі колишніх військових споруд та старої канцелярії київського генерал-губернатора - надсучасний Національний центр народної культури «Музей Івана Гончара», який став одним із найпопулярніших об'єктів культурно-мистецького життя української столиці.

Тож, маю честь звернутись до Вас, пане Голово, а також до високої Комісії по відборі кандидатів на посаду генерального директора Національного центру народної культури "Музей Івана Гончара", яка покликана сказати своє вагомe слово в інтересах громади Києва та української культури і призначити Петра Івановича Гончара генеральним директором на новий п'ятирічний термін і цим дати йому можливість реалізувати масштабний проєкт реконструкції музейного центру.

З повагою,

Ігор Ліховий, экс-Міністр культури і туризму України (2005-2006), Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Білорусь (2007-2010), заслужений працівник культури України

Я ГАЛЕРЕЯ

Арт-центр Павла Гудімова

Товариство з обмеженою відповідальністю «Я ГАЛЕРЕЯ»
ЄДРПОУ 35877239, ІПН 358772326560, свідоцтво №100249250
Київ, Хорива, 49Б, /044/ 492 92 03,
yagallery.com.ua

Вих. № 01/06 від 01 червня 2021 р.

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Петро Гончар протягом свого перебування на посаді генерального директора НЦНК «Музей Івана Гончара» здійснив багато успішних проєктів та впровадив нові підходи до музейної справи. Музей розширив свою культурну діяльність, привернув до себе широку аудиторію, створив гідну музейну колекцію та став передовою інституцією з вивчення та збереження культурної спадщини України.

Петро Гончар неодноразово брав участь у культурологічних експедиціях Україною та відкрив нові імена та творчість самобутніх митців.

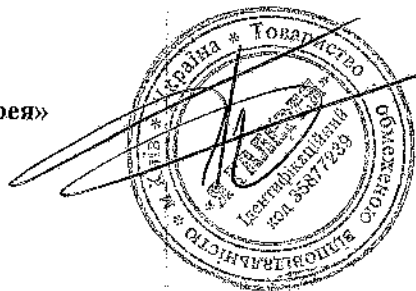
Арт-центр Павла Гудімова «Я Галерея» спільно реалізували низку виставкових проєктів та заходів, зокрема Фестиваль наївного мистецтва, цикл виставкових проєктів «Народне Актуальне» та інші. Протягом усіх років успішної співпраці Петро Гончар проявив себе як професійний куратор, успішний та здібний керівник, ініціатор нововведень у роботі музею, що зацікавлений у якісних результатах.

Петро Гончар продемонстрував себе як динамічний керівник сучасного типу. Саме завдяки таким керівникам українське музейництво може розвиватися та здійснювати культурний прогрес у країні.

Петро Гончар користується авторитетом як у музейної спільноти так і громадськості, що є важливим для розвитку і захисту інтересів музею.

Ми рекомендуємо Петра Гончара на посаду генерального директора НЦНК «Музей Івана Гончара», адже вважаємо його найкращою кандидатурою.

Директор ТОВ «Я Галерея»

Гудімов П.В.

Україна

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ
ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ-ЗАПОВІДНИК УКРАЇНСЬКОГО ГОНЧАРСТВА

38164, Полтавщина, Олішнє, вул. Партизанська, 102,
102 Partyzanska Street, Opishnia, Poltava Region, 38164
Tel.: +38 (05353) 42416, 42415, 42175, (067) 5574757, (050) 9046213; fax: +38 (05353) 42416;
e-mail: opishne-museum@ukr.net; www.opishne-museum.gov.ua

18.06.2021 №201

КОМПІЇ З КОНКУРСНОГО ДОБОРУ
НА ПОСАДУ ГЕНЕРАЛЬНОГО ДИРЕКТОРА
НАЦІОНАЛЬНОГО ЦЕНТРУ НАРОДНОЇ
КУЛЬТУРИ «МУЗЕЙ ІВАНА ГОНЧАРА»

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Національний центр народної культури «Музей Івана Гончара» є одним із провідних закладів, основним завданням якого постає збереження, дослідження й популяризація історико-культурної спадщини Української Держави. З огляду на таку відповідальну місію й роль музейного етномистецького центру в сучасних культуротворчих процесах, постать генерального директора є визначальною для формування перспектив пам'яткоохоронної справи в нашій країні та досягнення її ефективності.

Нинішній конкурсний добір кандидата на цю посаду має обрати лише одного претендента, який буде найбільш успішно продовжувати діяльність поважного закладу, що достойно і впевнено пройшов майже 30-річний шлях становлення й розбудовчої трансформації в національну інституцію. Цілком очевидно, що претендент повинен володіти необхідним фаховим вишколом і мати за плечима достатній досвід роботи в цій галузі культури, у тому числі й організаційні навички керівника. Важливо також забезпечити поступальність розвитку Центру за умови врахування сформованих історичних традицій його діяльності.

Переконаний, що таким вимогам вповні відповідає нинішній генеральний директор – п. Петро Гончар, який успішно очолює цей заклад від часу його заснування. Знаю очільника Центру ще відтоді, коли на початку Української Незалежності він взяв на себе цю вкрай важливу, складну й відповідальну ношу з музеєфікації національної приватної колекції старожитностей. За умов обмеженого бюджетного фінансування, за його керівництва працівники Центру самовіддано реалізують свої статутні завдання. Генеральному директору дивовижним чином вдається вирішувати численні проблеми матеріально-технічного забезпечення, збереження високопрофесійного колективу етнологів, фольклористів, мистецтвознавців, культурологів, проведення численних виставкових, культурно-мистецьких масових заходів, наукових форумів, імплементації досягнень світової музеєзнавчої думки в тисячі збережених українських пам'яток.

Об'єктом особливої уваги п. Петра Гончара є не лише розбудова сучасної музейної інфраструктури, але й формування музейної колекції та її сучасне представлення в оригінальному ракурсі у виставкових проєктах, які викликають значне зацікавлення і у фаховому середовищі (музеологи, народознавці, куратори, мистці) й серед різних вікових і професійних груп населення України та інших країн. Це повсякчас спостерігається й на прикладі багаторічної співпраці Національного музею-заповідника українського гончарства з Національним центром народної культури «Музей Івана Гончара», та зокрема, з його очільником. Підсумком такої взаємодопомоги стали реалізовані спільні виставкові й видавничі проєкти, польові експедиції та проведені наукові форуми. Значними подіями в культурному полі країни стали спільні міжмузейні виставкові проєкти, «зрежисовані» їхнім куратором п. Петром Гончарем, як «Поріднені з глиною», «Мистецька виставка Сергія Радька», «Три виміри Василя Кричевського: від народної орнаментики до національного стилю». Особливо знаковою стала підтримана п. Петром Гончарем спільна робота над дослідженням гончарського фольклору та виданням монографії «Гончарний код українського фольклору (семіотика, образність, атрибутика, текстологія)» (2015), що започаткувала в Україні розвиток керамофольклористики як окремого напрямку академічних керамологічних студій.

Також за ініціативи п. Петра Гончара системно реалізуються видавничі проєкти, які активно популяризують традиційно-побутову культуру, народне мистецтво українців; проводяться всеукраїнські й міжнародні наукові конференції з проблематики теорії та практики декоративно-ужиткового мистецтва, які креативно організовує Центр, а головою оргкомітету яких незмінно є п. Петро Гончар. Він також є автором статей з проблематики збереження культурної спадщини України в численних друкованих виданнях Центру.

З огляду на важливість продовження реалізації фундаментальної програми розвитку Центру, зокрема оновлення постійної експозиції, створення нових виставкових майданчиків, формування етнографічних колекцій, розбудови й укомплектування сучасним обладнанням фондів приміщень, впровадження актуальних інтерактивних та інклюзивних технологій і практик, доречно зберегти успішно втілювані вектори пам'яткоохоронної діяльності провідного українського осередку етнографічного музеєзнавства, а отже, й дати можливість його очільнику – п. Петру Гончару й надалі очолювати цей стратегічний в галузі культури заклад, втілюючи в життя вже напрацьовані креативні музеологічні ідеї з ефективного збереження старожитностей і сучасних творів народномистецької культури, які нерідко постають єдиним джерелом наших знань про давноминулі часи й історичні події. Одним із позитивних аргументів на користь такого висновку є зростання й становлення особистості п. Петра Гончара в родині фундатора колекції – Івана Макаровича Гончара, наявність першокласної художньої освіти, практика художника-монументаліста й живописця, колосальний досвід музейної роботи.

І насамкінець, мій особистий досвід багаторічної роботи в музейній галузі України дає достатні підстави стверджувати, що саме спадкоємці славетних творців національної культури і фундаторів музейних колекцій, до когорти яких відноситься й харизматична постать подвижника п. Петра Гончара, найбільше зацікавлені з максимальному збереженні сформованих колекцій, їх наповненні новими пам'ятками історії та культури, та продовженні культуротворчої місії їх засновників.

П. Петром Гончарем сформовано самобутній високопрофесійний колектив однодумців, спроможний вирішувати надскладні завдання й реагувати на сучасні економічні й суспільно-політичні виклики й потреби. Очевидно, що для нього найбільш прийнятним, за умова чергового конкурсного добору, буде продовження усталеного й апробованого багатолітньою музейною практикою вектора розвитку, мудро керованого нинішнім креативним очільником закладу.

Зважаючи на викладене вище, рекомендую Комісії з конкурсного добору обрати на посаду генерального директора Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара» заслуженого діяча мистецтв України Петра Івановича Гончара. Перекоаний, що за його керівництва цей унікальний музейний заклад і надалі буде інтенсивно розвиватися як важливий державотворчий осередок збереження, наукового вивчення й популяризації української культурної спадщини та загалом української ідентичності.

З повагою,

в. о. генерального директора

Національного музею-заповідника українського гончарства,

керівник Відділення керамології Інституту народознавства НАН України,

голова Правління ГО «Конгрес українських керамологів»,

доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України,

лауреат Премії імені Бориса Возницького

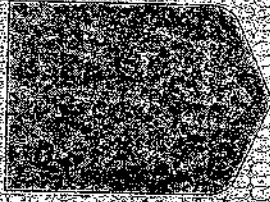
«За вагомий особистий внесок у розвиток музейної справи України»

18.06.2021

О. М. Пошивайло

УКРАЇНА

МІЛІОН
СЧЕТАНЦА

МІЛІОН

MA HX №0009282

Юрій

Рішенням державної емісійної комісії

від 19 лютого 1999 року

затвердженом

національним банком

України

затвердженом

Рішенням державної емісійної комісії

від 19 лютого 1999 року

затвердженом

національним банком

України

затвердженом

Рішенням державної емісійної комісії

від 19 лютого 1999 року

затвердженом

національним банком

України

затвердженом

Рішенням державної емісійної комісії

від 19 лютого 1999 року

затвердженом

національним банком

України

затвердженом

Місто Київ

Регістраційний № 8069